

25 Psalmen

Jan Utenhove

bron

Jan Utenhove, *25 Psalmen*. Gellium Ctematium, Emden 1557

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/uten00325ps01_01/colofon.php

© 2012 dbnl

The logo for the Digital Bible Network (dbnl) features the lowercase letters 'dbnl' in a blue, sans-serif font. The letter 'd' is stylized with a small hook at the top.

Het Argument des eersten Psalmms..

¶ De Propheet leert, waer in de salicheit der menschen gheleghen is, salich segghende de ghene, die de wet des Heeren beherten: in contrarie oock onsaligh, die die verachten.

Beatus vir qui non habijt.

+ Salich is hy die tot de raeden
Der booser menschen niet en gaet,
noch niet blyft in

+ Salich is hy die de Kercke
der booser verlaet.

der sondaers paden
Niet sidt oock by de spotters quaedt.

+ Maer in de Wet van Godt den Heere
Neemt syn ghenoechte, end dagh end nacht
Daer in ghedenckt tot synder leere,
Hy sal syn als een boom gheacht.

+Die haer inde Wet des
Heeren oeffenen, werden by
eenen vruchtbaren boom
gheleken.

Ghelijck een boom by der reuieren,
Sijn vruchten gheeft tot synder tyt,
So sal certeyn in alle manieren,
Dees man oock syn ghebenedyt.

Een bladt en sal niet moghen wycken,
Uan desen boome also gheplant,
So sal hy hebben desghelijcken,
Gheluck end spoet an allen kant.

+ Dit en sal niet moghen gheschieden,
Den boosen die Gods wordt verschuyft,
Maer hy sal voer Gods ansicht vlieden,
Ghelijck voer wynt dat kaf verstuyft.

+De kercke der geueynsder
sal vergaen

Daerom sullen sy niet by den goeden,
Noch in dat oordeel blyuen staen:
Hier af so wil ons Godt behoeden,
Beschermen, end niet van ons gaen.
Want God bekent den wech end d'leuen,
Uan die de duecht hantierende fyn,
Mer die de boosheyt hier ankleuen.
Haren wech sal gans verloren syn.

Het Argument des 2. Psalms.

¶ De propheet verhaelt hoe dat de Princen dees werelts mit al haer macht Christo end syn gheleden wederstaen sullen: maer dat haer doen so te vergheefs sal wesen, datse van Christo verdaen sullen wesen, ten sy, dat se haer hem ende synen worde onderwerpen.

Quare fremuerunt gentes.

+ Waerom is t'volck oproerich eenpaer,
ouer dynckende ydel dynghen.
De princen en koninghen alle gaer,
Ouer een haeren raedtslach bringhen,
Om te stryden teghen s'Heeren handt,
End Christum dien hy heeft ghesant,
Om

+Het rycke Christi is een
rycke des cruycen ende
geestelick dat de weerelt
veruolcht.

aller menschen hulpe.

+ Sy willen wesen onghestraft,
En blyuen in boosheyt steken:
Dies spreken sy, niet wel bedacht,
Laet ons haer banden breken,
Laet ons verwerpen haer leering al:
End leuen na ons herten gheual,
End gheensins daer af wycken.

+ Maer God die in de Hemelen woent,
Die salse noch belachen,
Bespotten oock haren boosen gront,
End haren anslach beschachen,
Hi salse mit gramschap spreken aen.
En straffen wat sy hebben begaen.
Toornich sal hy se benauwen.

+ Ick hebbe tot eenen Koninck ghestelt,
Ouer Sion, dat is myn Kercke.
Christum, daer de Schrifture af melt,
Die ghy nochtans verwerpet:
Ouer al hy recht verkondighen sal,
Mynen sin, ende welgheuallen al,
En mynen willen leeren.

+ Hy sprack tot my du bist myn Soen,
Ick heb dy huyden gheboren,
En voort ghebracht myns herten kroon.
De volcken moestu vergaren:
De Heydenen ick dy schencken sal,
Tot eender eruen in groot ghetal.
Die sulstu al regieren.

Du sultse mit dynen worde voen,
haers vleesch lusten verderuen,
End mynen naem haer prysen doen,

+De godloose willen vanden
kinderen Gods niet vermaent
syn.

+Hier is grooten troost voer
de Ghemeinte Christi die
inde weerelt verdruct is.

+Het rycke Christi is van
God veruast, ende kan mit
gheen menschelijcke kracht
oft raet schade lyden.

+Christus is, de werde Sone,
daerdoer de geloouighe den
Uader versoent werden.

In alle hoecken der aerden:
 Du sult de wederspanninghe straf,
 Breken mit eenen yseren staf,
 En bryselen gaer als scheruen.

Hierom ghy Koningen daer op merckt,
 En ghy richters laet v leeren.
 End in desen Koninck v versterckt,
 Syn wordt haudende in eeren:
 Op dat ghy hem leert vreesen wel,
 Oock hem betrouwt en nyemandt el,
 Dat is God recht wel dienen.

Kust doch den Sone vrindelick,
 Dat hy hem niet vergramme.
 Dat ghy vanden wech niet eeuwelick,
 Uergaet, ontfanckt syn straffe,
 Als synen toorn als vier op gaet,
 + Wel hem die alleen op hem staet,
 Mit vast hoep en betrouwen.

+Salich syn se die in Christo
 betrouwen.

Het Argument des derden Psalmms.

¶ De Prophete leert mit syn exempel dat den vianden der godsalighen in groot ghetal syn, datmen se niet vreesen sal, om der teghenwordigher hulpe Gods wille.

Domine quid multiplicati.

+ Ach Here hoe syn der men-

+Het prikkel der gheloouigen
 wert hier vertoocht

schen veel.

Die haer teghen my setten.

Sy spreken hem God niet helpen wylt:

Maer ick bin vro van herten,

+ Want du O Heer bist mynen schilt,

Die my tot eeren setten wilt

End myn hoofd oock oprichten

+ Myn stemm tot den Heer roepen sal.

Uan den berch zal hy my verhooren.

+

Ick sliiep, end ontwaecte sonder misual,

Si moghen my all niet stooren:

Ia hondert dusendt mannen stout,

Ghemerckt dat my God selue erhout,

Moghen my gheensins schaden.

Staet op O Heer en helpet my,

Want du hebst myn vianden,

Op 't kinnebacken gheslaghen vry,

+Troost teghen t'perikel mit
de moghentheyte ende
bermherticheyte Gods.

+Anroepinghe in't perikel is
nootsakelick.

+De Godsalighe syn altyt
gherust doer de by
standicheyte Gods.

De Godloose bracht tot schanden,
 Haer tanden brekende mit ghewalt,
 † De salicheyt Heer haer by dy halt.
 Dynen segen is ouer de dyne.

†De salicheyt van God
 alleene.

Het Argument des .6. Psalms.

¶ Wy werden doer d'exempel Daudidis in desen Psalm gheleert, hoe wy ons in onse siecten oft ander verdrieten des lichaems end der sielen, draghen sullen.

Domine ne infurore.

I. V.

In dynen toornⁿ wilt my niet straffen Heere,
 Kastydt my niet in dyne gramschap seere
 Maer wildy Heer erbarmen

ouer my.

Want ick kranck bin: maeckt my van sonden vry.

+ Maeckt my ghesont: Want myn beynen ende leden.

Syn gaer vntwee: Myn siel is daerbeneuen,
In groot verdriet, Beswaert ende gansch vnvro,
Hoe lang saltu my laten Heer also?

+Dauid in syn groote
kranckheyt begheert van God
een lieflicke straffe ende
hulpe.

Keer dy tot my, wylt my ansien o Heere,
Uerlost myn siel, end wilt oock van my weren,
Myn lyden swaer, om dyns naems wille groot,
Want wie sal dyns ghedencken in den doot.

Wie salder oock dy dancken in de Helle,
In mynen sucht, gheheel vermoyt ick quelle,
Myn bedde doe ick vloeyen allen nacht,
ende myn betste, mit tranen myns gheclachs.

Myn anghesicht van suchten ende weenen,
Is gaer verdroocht, ende verauwert mit eenen,
Om der wille, aller vianden myn,
Die my alwech swaerlick quellende syn.

+ Gaet wech van my alle die daer boosheyt wercket,
Want op de stemm myns weenen heeft ghemercket,
De Heer: ende heeft verhooret myn ghebedt,
Ende my ghesoent alle myn begheerte ende bet.

+Dauid ghesont ghemaect
synde danckt God end
verwerpt van hem de
boosedoenders

Dat dan beschaemt alle myn vianden werden,
Ende achterwaert verwonnen, van my terden,
Mit schanden groot, nae dat de Heere so goedt,
Te my waert is, ende my so vele doet

Het Argument des 15, Psalms.

¶ Hier werdt verklaert wiemen voor waerachtighe lidtmaten Christi houden sal.

Domine quis habitabit.

I. V.

+ O Heer wie sal ind'hutte dyn
Uerkeeren, mit allerley lusten?
wie sal doch so gheluckich syn,
Dat hy door dyn ghenade fyn,
In dynen heylghen berch sal rusten.

+Dat is wie isser een
waerachtich lidmate dyner
ghemeinte.

Het sal de man syn, sonder fael,
 Die eenuaudich gaet in syn leuen:
 End die daer recht doet ouer al,
 End wiens mont in syn herte sal,
 Tot de waerheyt tuchnyse gheuen

Die door syn tonge niet en doet,
 Achterclap, tot eenes anders schade,
 Noch synen naesten niet mysdoet,
 Die synen Nabuer oock behoet,
 Dat men hem mit schande niet belade.

Die oock veracht de sondaers quaet,
 End eert, die door s'Heeren ghenade,
 God alwech vreesen mit der daet:
 Die syn belofte hautd, sonder baet.
 Iae al waert schoon tot synder schade.

Die syn ghelt tot woeker niet gheeft,
 End oock gheen gauen wilt ontfanghen.
 Ouer den onnooselen Man.
 Die hem hierin so draghen kan,
 Sal stadich blijuen in syn ganghen.

¶ **Het Argument des .23. Psalms.**

¶ Hier wert beschreuen hoe ghelucksamich ende gherust sy een gheloouigh mensche in alle dinghen, die op de goedtheit des Heeren is rustende. Want hy de syne voed, troost regiert, ende beschermet als een herder syn schapen.

Dominus regit me.

I. V.

+ Mijn God voedt my in ouervloet,
 My kan gaer niet ghebreken.
 Int groen gras hy my weyden doet,
 Leydt my an de water beken.
 + Myn siel haer kracht,
 Doer syne macht
 + Heeft hy weder ghegheuen:
 + En leyt my stil.
 Om syns naems wil,
 Ouer d'oprechte weggen.

+God wilt syn schapkens, in
 siele ende lichaem voeden.

+2. Stercken ende troosten

+3. Leeren

+ende onderwysen.

+ Al waert schoon dat ick moeste gaen,
 In't dal des dootschen schadu,
 So kond'ick niet vreesen daer aen,
 Want du my by staet stadich,
 Dyn roede ende staf,
 Daer du mit straft,
 Hebben my troost gheboden,
 + Und mynen disch,
 Uercierstu frisch,
 In myne vianden ooghen.

+4. Tegen alle perikelen
 beschermen.

+5. Wonderlick vereeren.

Du salst myn hooft mit oly schoon,
 D'welck du seer klaer doet blincken,
 End mynen beker tot den soom,
 Wiltu daertoe vol schincken,
 Dese goetheyt,
 + In eewicheyt,
 Sal my haer gheselschap ionnen
 So dat ick sal,
 Sonder afual,
 In't huys des Heeren wonen.

+6. Tot den eewighen leuen
 bringe.

¶ Het Argument des .32. Psalmms.

¶ Hier werdt grondelick gheleert, by d'exempel Daudis hoe de mensche, mit den last syner sonden beswaert synde, tot salicheyt ende waerachtighen troost der consciencien gheraken mach.

Beati quorum.

I. V.

+ O wel salich, wiens boosheyd is vergheuen,
End wiens sonden bedeckt syn in dit leuen.
Salich is hy, wien de Heer niet toeschryft
Syn sonde, end in wiens gheest gheen bedroch blyft.

Om dat ick dy myn mysdaet heb verswegen,
Mits myn roepen, myn beynen syn verdwenen,
Want my dyn handt beswaert heeft dach end nacht,
Myn sap is gaer tot somer droochten bracht.

Maer als ick dy gheopent heb myn sonde,

+In wat stucken de salicheyd
voor god gheleggen sy.

End niet bedeckt, iae selfs als ick vermomtde,
 Ick wil den Heer belyden myn misdaet,
 Al teghen my, so vergaefstu myn quaet.

+ Hierom sullen alle heylighe aen alle syden,
 Bydden tot dy Heer in bequaeme tyden:
 So sullen sy beuryt syn ouer al,
 Uoer wateruloet end allerley misual.

Du bist myn burch, van verdriet sulstu my vryden,
 So sal ick my mit lofsanck gaer verbliden,
 Uerstant *end* leer dyns wechs ick dy gheuen wil,
 End mit myn ooghe dy gheleyt gheuen stil.

+ Wilt doch den peerde end mule niet ghelycken,
 Die gheen verstant hebbben alsoo't mach blycken:
 Mit een ghebietmaer ghetemt meoten syn,
 Op dat sy haer schicken nae uwen sin.

+Veel ongheluckx sal den godloosen naken:
 Maer die den Heer vertraut, sal troosting smaken,
 Ghy oprechte, in den Heer v verblyt,
 Ende verhuecht v all, die rechthertich syt.

+De voergaende lere dient
 allen ghelooighen tegen al
 wederspoet.

+Alle *menschen* werden
 vermaent tot het annemen der
 voerseyder leere *vande*
 vergheffenissen der sonden.

+Onderscheyt tusschen de
 godlose *ende* ghelooighe
 die de voerseyde leere
 ontfanghen.

¶ Het Argument des 43. Psalms.

¶ Hoe de ghelooighe veriacht synde van de vergaderinghe Godts bedrukt syn, ende begheeren verlossinghe van haer vianden: vp dat sy wederom tot de Ghemeynte gheraken.

Iudica me deus & discerne

Richt my Heer, end grypt myn

saeck an,
 Teghen d'onheylghe schare:
 Uerlost my van den valschen man,
 End van den boosen alle:
 Du bist de God der sterckheyt myn,
 Waerom laetstu my truerich syn,
 Als myn viandt my quellet.

+ Sendt dijn klaer licht, end dijn waerheyt,
 Dat sy my rechte leyden,
 Tot dynen heylghen berch bereydt
 Den vromen, end dyne tenten:
 Dat ick ingae tot Gods altaer,
 Tot den God myner vruechden gaer.
 End dy dancke op de harpe.

+ Waerom truerdy o siele myn,
 Wat beroerstu dy van binnen,
 Betraut op God Emmanuel,

+Dauid begheert wederom
 tot de gemeente Gods te
 kommen.

+Dauid wert ghetroost.

Dien ick noch prysen wille,
 Du bist myns aenschyns salicheyt,
 End myn God, die daer syt bereyt
 Doer Christum onsen Heere.

Het argument des .44. Psalms.

¶ Dit is een vierich ghebet der ghemeynte teghen haer veruolghers.

Deus auribus nostris.

I. V.

+ Wy hebben Heer, ghehoort in onsen ooren,
 Ons'vaders, ons hebben vertelt de daden,
 Die du alwech ghewracht hebst t'haren tyden,
 End desghelycks

+Hier werden *verhaelt* de
 weldaden die God te voren
 tot de Israheliten, wt ghenade
 bewesen gadde

die du deest in voortyden:
De Heydens wt haer landt
Uerdreefstu, end hebt gheplant
Onze vaders daerinne:
Du hebst de volcken ghequelt,
End in haer plaetse ghestelt,
Der vaderen ghesinne.

Want sy dat landt gheensins hebben beseten,
Al doer haer sweert, noch victori vercre-

gen,
 Doer haeren arm, Maer doer dyn macht alleine,
 End doer dyn cracht, o Heer, end anders gheine,
 End doer dlicht dyns aenschyns,
 Victori kregghen sy,
 Want du haer seer bemindet:
 Du bist de koninck myn:
 Wilt doch ghehuldich syn,
 Iacob dynen beminden.

So hebben wy als met hoornen ghestooten,
 Ons' vianden, end ghebracht vnder voeten
 In dijnen naem, die teghen ons bystonden:
 D'welck wy alwech, dij ter eeren, vermonden,

+ Ons'hoep was noyt ghestelt,
 Doen wy waren in t'velt,
 Op ons ghespannen boghen:
 Ons' sweerden hebben niet,
 Wat swaer last end verdriet,
 Onse sielen ghetoghen.

+De ghelououghe slaen opde
 middel hulpen niet hoewel si
 de selue ghebruycken

Maer du hebst ons beurydt, voer ons' vianden.
 Die ons haetten, hebstu ghebracht ter schanden,
 So dat wy ons in God alwech verbliden,
 End dijnen naem groot maken t'allen tyden,
 Maer hoe komt dat du ons Heer,
 Nu laet, end beschaemt seer,
 End wilt mit ons niet treden,
 Ueltvluchtich ons maeck dy,
 Uoer die ons haten vry,
 Dien wy roof sijn bedeghen.

+
 Ghelyck schapen die ter doot syn gheeychent:
 Hebstu ons ghestelt, ende verstroyt onder vrenden,
 Dyn volck hebby alom, met grooten hoopen,
 Sonder eenich ghewin, willen verkoopen:
 Den nabueren syn wy,
 End die ons wonen by,
 Tot spot end schimp bedeghen:
 Den Heydens een gheck wordt,
 Den volcken eenen spot,
 Syn wy aen alle wegghen.

+hier wert verhaelt de
 verachtige ende het lyden
 der gemeente van de
 godlose.

Daghelickx is oneer voor onsen oogghen,
 Schaemte bedeckt ons aensicht om de worden
 Der schamperheyt, end om des viands wreken,

+ Dit gheschiedt ons nochtans wy dy niet vergheten,
 Wy houden dyn verbont,
 Trauwelick t'alder stont,
 T'hert is niet agheweken,
 Ons ganghen hebben niet,
 In als ons swaer verdriet,
 Uan dyner baen gheweken.

+De geloouighe verlaten God
 in het cuyce niet

Waert saeck dat wy den naem ons Gods vergaten,
 Oft ons' handen tot vremde goden staken,
 End stretten wt, sout God niet ondersoecken,
 Ten rechten? die s'herten gront kan doer soeken:
 Maer daechlickx liden wy,
 Uerdriet, end druck voer dy,
 Ghedoot alom wy werden:
 Wy syn voer dit gheslacht,
 Als slachscapen gheacht,
 Diemen ter doot siet terden.

+ Ontspringt, dan Heer, waerom slaeptstu, ontspringhet,
 Uersteect ons niet voer eewelick, alst schynet,
 Waerom wyldy dyn aenschyn van ons wenden,
 End vergheet gaer onsen druck end ellenden?
 Want ons siel sonder lof,
 Uenedert is tot in't stof,
 Den buyck die kleeft aen d'erde,
 Staet op Heer, ende helpt ons,
 End verlost ons terstont,
 Om dyner goetheyts werde.

+Het ghebet der ghemeeynte
 om hulpe.

Het Argument des .50. Psalms.

Hier wert het volck vanden valschen Godsdienst ghestraft, ende bewesen, waer in den rechten Godsdienst ghelegghen is: End dat alle godloose van God verworpen sullen wesen hoe schoonen schyn sy oock hebben, ten sy dat sy haer beteren.

Deus deorum dominus.

I. V.

+ God der goden Heer, spreken sal,
End t'samen roepen d'ertsche dal.
Uan oosten tot den westen.
Wt Sion God verschinen wilt,
Uerciert met schoonhey, onghestilt
Komt hy syn bondt beuesten.
Uoer hem verdoende vier sal gaen,
Omryngt mit een tempeest voortaan,
Ouer al sal hy

+GOD roept alle menschen
tot het gehoor syner
gheboden.

lichten

Uan bouen hy dan roepen sal
Hemel end erde mit gheschal,
Om syn volck so te richten.

Seggende, wilt versaemlen my,
Myn heilghen, die doer offer vry,
Myn bondt willen wtrichten,
De hemelen sullen ouer breit,
Uerklaeren syn gherechticheyt:
Want Godt sal selue rechten,
Hooft myn volck de worden myns monds,
O Israhel dit's myn verbondt,
Dat ik dyn God wil wesen.
Ick sal dy straffen spreek de Heer,
Uoer dyn offeranden nemmermeer,
Die altydt voer my wesen.

+ Ossen wt dyn huys nem'ick niet,
Noch bocken van dy: want verdriet,
End walghing sy my gheuen,
Want alle boschdieren syn myn,
End alle boesten die daer syn,

+GOD heeft gheen acht op
den wtwendigen
vleeschelicken diensten.

Duysent berghen aenkleuen,
 + Myn syn der berghen voghelen al,
 Der wilder dieren t'gansch ghetal,
 Is in mijn macht alleine,
 Waert dat my hongherde, ick soudt certain,
 Dy niet segghen: want s'werelts, plein,
 Is myn, end watter is inne.

+ Alle dinghen behooren God toe

+ Meynstu doch dat ick stieren vleysch,
 Of dat ick bocken bloedt verheysch,
 Om eeten oft om drincken?
 Offert den Heere lof end danck:
 Den alderhoochsten suldy dan
 Dyne belooften schencken,
 Anroept my oock in dynen noot,
 Ick sal dy helpen klein end groot:
 Waer mit du my sult eeren,
 + Mer tot den boosen spreeckt de Heer,
 Wat verkondichtstu euen seer,
 Myn wet end myns words leere?

+ Waer in den waerachtighen godsdienst ghelegen sy

+ Ghemerckt dat du de straeue haet,
 End verwerpt myn word ende raedt,
 Alwech end tallen tyden,
 Is't dat du eenen dief aensiet,
 Du loopst mit hem, end wilt dy niet,
 Uan eebreakers vermyden,
 Tot quaedt is dynen mondt ghestelt,
 Dyn tong tot valscheyt is ghequelt,
 De welcke du cierst schoone.
 Sittende spreeckstu mitter daedt,
 Teghen dyn broeder alwech quaedt,
 End dynes moeders Sone.

+ God verwerpt de godloose.

+ Om datse de straeue verachten ende het wort ghemeinscap hebbende mit dieuen. *etc.*

Dese stucken ghedaen hebstu
 End om dat ick swyghe dinckstu,
 Dat ick dy oock ghelycke,
 Maer hoewel ick wat lyden mach,
 Ick salt noch bringhen an den dach,

End dy straffen desghelycken,
 Nu hoort (bid ick) ter deser tydt,
 Ghy die Godt gaer verghetende syt,
 Op dat ghy niet verderuet,

+ Die lof end danck offert, eert my:
 Dit is den rechten wech waerby,
 Dat men salich mach werden.

+Uermaninge tot beternisse

¶ Het Argument des 51. Psalms.

¶ Het officie van eenen warachtighen penitent is, God om syn ghenade bidden: hem seluen verdoemen, om een nieuw herte end den Heylighen Gheest bidden, de sondaers leeren, de weldaden Gods ouer al prysen, hem een ootmoedich herte offeren. Ende voer de Ghemeynte Christi bidden.

Miserere mei Deus.

+ O God mynder ghenadich syt,
 Nae dyne goetheyt groot ende wyt:
 Doet wt myn ouer-

+Hy leydt hem de
 bermherticheyt gods als leene
 te vooren daer doer hy bidt.

treding,
Nae dyne groote ontferming.
End wast my God myn toeueraet
Uan alle myne boose daet,
End maeckt my reyn van sonden,
Gheneest my myne wonden,
Myn sonde staet altydt voer my,
+ Ick heb ghesondicht teghen dy,
Alleyn voer dy boosheyt ghedaen,
In dyn wordt sulstu blyuen staen
Waerachtich als men dy richtet.

+hy neemt oorsake om
bidden, niet wt syn
verdiensden, meer van syn
onwerdicheyt, om dat hy
gesondicht heeft.

Siet in ghebreck bin ick ghewracht,
 Als my myn moeder heeft voort ghebracht,
 End in sonden ontfanghen,
 Ueel quaedts heb ick beganghen:

+ Maer tot der waerheyt hebby lust,
 End du gaefst my oock dat ick wist,
 Dyne wysheyt sonder sorghen,
 Die heymelick was verborghen,
 Ontsondicht my mit ysoep schoon,
 Dat ick reyn werde, en wast my saen,
 Snee wit: en vruecht laet hooren my,
 Dat myn ghebeinten werden bly,
 Die du so hebst verslaghen.

Merckt niet op myn ellendighen staet,
 Doet wt all myne boosheyt quaedt,
 Heer wilt doch in my scheppen,
 Een reyn hert sonder vlecken:
 Eenen rechten gheest in my vernieut,
 Stoot my niet van dy, oock wilt niet,
 Dynen heylighen Gheest my weeren,
 Dien ick niet kan ontbeeren.
 En laet my weder kommen meer,
 Den troost vus salicheyts o Heer,
 Den vryen gheest weerhoude my,
 Die godloosen wil ick leeren vry,
 Op dat se haer tot dy keeren.

+ Uan die bloedtschuldighe my beurydt,
 God mynder salicheyt ghebenedydt,
 Dat myn tong mach vertellen,
 Dyne gherechticheyt tot allen,
 Myn lippen open doet o Heer.
 Dat mynen mondt verkondighe seer,
 Dyn lof tot allen stonden,
 Daer ick toe bin verbonden:
 Want tot den offer hebby gheyn,
 Behaghen Heer, dat is certeyn,

+DIN word (seyt hy) belooft
 bermherticheyt so ontfermt
 dy mynder. De waerheyt
 ende wysheyt Gods is de
 kennentschap end t'betrowen
 synder bermherticheit doer
 Christum.

+DE sonde is ons angeboren.
 Eenen rechten gheest noemt
 hy die alleene op de
 bermherticheyt Gods staet.

Daerom en heb ick gheen ghedaen:
Den rechten offer van God ontfaen,
Is eenen gheest ghebroken.

+ Een ghebroken en verslaghen hert,
sulstu niet werpen achterweert,
Noch sult van dy niet iaghen,
Maer het sal dy wel behaghen:
Nae dyn goedtheyt doet Sion wel,
Op dat werden erbouwen snel,
En stadich moghen dueren,
De Ierusalemsche mueren.
Dan sulstu hebben vrede en lust.
Tot den offer der gherechticheyt,
Tot den brantoffer wel ghemoet:
So salmen dan die kalueren goedt,
Op dynen altaer legghen.

+Hy wilt prediken de
bermherticheyt Gods, die
anders van ons niet begheert.
Hy bidt voer de gansche
ghemeinte, dat sy mach
blyuen in de kennisse harer
sonden ende betrouwen in de
bermherticheit Gods.

¶ Het Argument des 53. Psalmms.

¶ God ansiet de boosheyt der godlooser *ende* salse straffen, beschermende syne gheloouighe

Dixit insipiens.

Den dwaes die spreckt, daer is gheen God,
In syn ghe-

moet end leuen.

Sy syn gheschent doer schand end spot
Tot goet gheensins begheuen.

De Heer sach op der menschen kint,
Of yemandt God socht, end versint.

+ Sy syn all af gheuallen,
Gans onnut, end vol erges moets,
Gheiner van haer wercket wat goets,
Niet een oock onder al-

+De gheschonden natueren
aller menschen.

len.

+ Ghy boose daders all ghemeyn,
Wen wiltu dy bekeeren?
Die myn volck op eet't tot op't bein,
Als doen die t'broodt verteeren,
Sy roepen God den Heer niet aen,
In grooter vreesse sy alwech staen.
Daer gaer niet is te vreesen.
Maer God is in der vromer gheslacht,
Welcker raedt de godloos veracht,
D'welck t'synner scha sal wesen.

+De wercken der godlooser

+ Want God verstroyt haer beynen al,
Die de vromen belegghen,
Want God versmaet se, ende sal,
Haer straffen, wat sy segghen,
Wie sal verlossen Israel,
Wt Sion, van syn groot ghequel?

+Straefue der godlooser.

+ Als God sal weder bringhen,
Syn volck wt der gheuanguis swaer,
hem Iacob sal veruruchden gaer,
End Israel ontspringhen.

+God beschermt de syne.

Het Argument des 79. Psalmms.

¶ Een beklach der gheloouigher om de *verstroyinge* der Ghemeynte, end een anroepinghe des hulpen Gods teghen alle veruolghers

Deus venerunt gentes.

I. V.

+ De heydens syn O Heer ghekommen
In dyn eerue, end hebben besmet
Dynen tempel: end tot steinen hoopen
Hebben Hierusalem verset,

+ Sy hebben dyner knechten lichaemen
Den voghelen tot spys ghestelt,
End

+De verstroyinge der
ghemeynte.

+De verachtinge der diensten
Gods.

t'vlesch dyner trouwe dienaren
Den dieren des velts voerghestelt.

Als water hebben sy vergoten,
Haer bloet, ront om Hierusalem,
Daer was oock (d'welck ons heeft verdrotē)
Niemandt die se heeft ten graef ghedaen,
Tot eenen spot syn wy bedeghen,
Onse nabueren groot ende kleyn,
Tot eenen lachter wy daer leuen,
Den ghenen die omtrent ons syn.

+ Hoe lang Heer sal dyn gramschap dueren,
End als een vier ontsteken syn?
Wilt dyne toornicheyt doch stueren,
Ouer t'volck dat dy niet bekennt,
End ouer rycken die niet hebben,
Dynen naem oyt gheropen aen,
Want sy, Iacob verslonden hebben,
End syn woenst gaer te niet ghedaen.

+Een ghebet teghen de
onghelooouighe veruolghers.

+ Wilt nu voortaan niet meer ghedencken,
Ons ouder sonden schult end pyn:
Dyn ghenade haestelick laet blincken,
Ouer ons, want wy ellendich syn,
Doet ons bystant o God ghehuldich,
Allein om dyns naems wil end eer,
Uerlost ons, weest goed end geduldich,
Ons sonden om dyns naems wil Heer.

+Een ghebet om de
verghiffenisse der sonden

+ Waerom soudē de boose scharen,
Segghen, waer is haer God? daerom.

+Een ghebet teghen de
tyrannie

Wreeckt in ons ooghen, dyner dienaren,
 Bloet t'onrechte ghestort alom,
 Tot dyn anschyn laet kommen t'suchten,
 Der gheuangen en end laet fyn,
 Doer dyn kracht vry leuen end vluchten,
 Die tot der doodt gheeychent syn.

Wilt onse nabueren verghelden,
 In haren schoot, Heer seuen faut,
 Den laster daer mit sy dy quelden,
 End schand die se dy andeden staut,
 + End wy dyn volck by dy ghepresen,
 End het kudde dyner weyden breyt,
 Sullen dy dancken alle weggen,
 End prysen inder eewicheyt.

+Dancksegghinghe der
 geloouigher.

Het Argument des .84. Psalms.

¶ Hier wert bewesen wat grooter begheerte dat de Koninck Daudid hadde tot den Tabernakel Gods daer den rechten Godsdienst was: End hoe lieflick dat het sy, in't midden der Ghemeinten Gods te wesen.

Quam dilecta tabernacula.

I. V.

+ Hoe lieflick syn dyns tempels woensten Heer,
 Myn siel mit lust dyns

+Den lust der Godsaligher tot
 der vergaderinge Gods

huys inganck begheert
 Myn hert End vleesch mit vruchden syn ontspronghen,
 Om haest tot den leuenden God te kommen.

De musch end oock de swalu haren nest,
 Gheuonden heeft daer sy haer ionghen lecht,
 So lust my oock, O God na dyn aultaren,
 O myn koninck, end Heere der herscharen.

+ Salich syn die in dyn huys wonen vry,
 Eewelick vro sullen dy prysen sy,
 Salich is, wiens kracht in dy is ghelegghen,
 End in wiens hert beuest syn dyne wegghen.

+Hoe salich dat sy syn, die
 int midden der Ghemeynte
 Gods wonen.

Doer t'dal des drucks gaende, sullen sy syn,
 Seer wel voersien van schoon fonteynen fyn,
 Uan duecht tot duecht sullen sy gaen mit vreden
 End sullen vry in Sion tot God treden.

+ O Heer end God der herscharen verhoort,
 Myn bidden, herckt God Iacobs vngestoort,
 Ons' beschermer wilt ons ansien end stercken
 End in d'aenschyn dyns ghesalfden sien end mercken.

+Een ghebet.

+ Want eenen dach is beter in dyn huys,
 Dan duysent syn elders, Heer, sonder dy,
 Lieuer sate ick aen *den* dorpel dyns huys Heere
 Dan dat ick sou mit *den* boosen verkeeren.

+De werdicheyt der
 ghemeinte Gods.

+ Die Heer is my tot een son ende schilt,
 Ghenade ende eer de Heere gheuen wilt,
 Syn goeden gheeft hy den vromen, sonder rauwen:
 Salich is, Heer, die in dy sal betrauwen.

+De gheloouighe onder het
 cruyce betrauwen op God.

¶ Het Argument des .101 Psalms.

¶ Hier wert beschreuen het officie eender Christlicker ouerheyt hoe dat sy haer seluen stellen sal, de boose verwerpende end de goede annemende. Waer in alle huysuaders een voerbelt haerer officie hebben, om haer so in haer huysghesin te draghen.

Misericordiam & iudicium.

I. V.

+ Uan goedtheyt end gherichte
 Is't dat ick nu wil dichten,
 Dy wil ick singhen Heer,

+Men moet God prysen, ende
 wt der herten dat goddelick
 is soucken ende dat boos is
 haeten.

Wyselick wil ick leuen,
 In oprechtighe wegghen,
 Tot dat du tot my keerst.

Mit oprechten ghemoede,
 Wil ick my voert aen hoeden,
 Te mynen huysen eenpaer:
 Uan t'boos wil ick my myden,
 Noch dat in ander lyden,
 Want ick haet't, gans end gaer.

+ Alle die van dy wycken,
 Haet ick oock der ghelycken,
 So dat niet een van haer,
 By my sal moghen blyuen:
 Die een boos ghemoedt dryuen,
 Die sullen oock van daer.

Ick sal oock niet bekennen,
 Die haer tot schade wennen,
 Die synen naesten vry
 Mit achterklap beschadicht,
 Die wil ick onghenadich,
 Uerwerpen verre van my,

Die mit grootscheyt beuanghen,
 End hoochmoedt is behanghen,
 Te lyden waer my pyn.

+Hoe danigher
 ghemeinschap een
 geloouighe hem wachten
 moet.

Myn ooghe sal anmercken,
Die door t ghelooue wercken,
Op dat sy by my syn,

+ Die haer onnoosel draghen,
Welcke my wel behaghen,
Sullen myn dienaers syn,
Die omgaet mit bedrieghen,
Mit spotten end mit lieghen.
Sal in myn huys niet syn.

+ Maer de boosdoenders alle,
Wil ick bringhen ten valle,
Ouer het gansche landt:
Op dat de stadt des Heeren,
Rein werde, end hem vermeere,
Gods wordt aen allen kant.

+Mit hoe danighen men
ghemeynschap hebben sal.

+De ouerheit moet de
boosdoenders straffen

Het Argument des 103. Psalms.

¶ Wy werden hier gheleert, dat de herbooren mensche hem seluen ganschelick voecht, om God te dancken, van alle gheestelijcke ende lichamelicke weldaden: de snootheyt der menschelijcker naturen wt der herten bekennde: ende verweckt oock alle andere creaturen om God, die so machtich end bermhertich is te prysen.

Benedic anima mea Domino.

+ Myn siele loeft den Heere

+Dauid wilt god wt der herten dancken voer de weldaden die hy hier ordelick verhaelt.

dyn,
En voecht dy oock te samen,
Dat inwendich des herten myn,
En loeft syn heylighen name.
Myn siel vergheet de weldaedt niet,
Die dy doer den Heer is gheschiet,
In dyns boosheyts vergheuen:
Want hy gheneest all dyne kranckheyd
End kroont dy mit bermherticheyt

Urydt van de dootd dyn leuen.

+ DIN herte veruult hy mit goedt,
 Ende sal dy oock vernieuwen,
 Dyn iuecht, wie hy des Arents doet
 Als dyne sonden dy rouwen,
 So doet de Heer bermherticheyt,
 Recht oordeel en gherechticheyt,
 Allen die onrecht lyden,
 Want hy syn wegheⁿ heeft doen verstaen,
 Den volcke doer Mosen, en kondt ghedaen,
 Dat men t'quaedt soude myden.

+Een schoon beschriuing, der
 bermherticheyt Gods, tot de
 gene die hem waerachtelick
 vreesen.

Ons'God ons'Heer bermhertich is,
 Genadich ende lanckmoedich:
 hy straft oock niet na syn ghericht,
 Maer hy is so sachtmoedich,
 Dat hy niet altydt schelden wilt,
 Maer synen grooten tornn stilt,
 End oock mit ons niet handelt,
 Nae onse sonde end boose daedt,
 Die hy ons niet vergholden hadt,
 Doen wy se hebben bewandelt.

+ So hooch den Hemel is ghestelt,
 En vast blyft ouer de eerde,
 Also die goetheyt Gods haer halt,
 Tot die syn vreesen aenverden:
 So verr de morgheⁿ van auendt staet,
 Werpt God van ons, ons'sonden quaedt,
 Laet de boosheit niet regneeren:
 Als een goedt vader ouer syn kindt,
 Ontfermt hem God end bemindt,
 Den ghenen die hem vreesen.

+De bermherticheyt Gods is
 groot end gestadich

+ Want hy weet hoe wy syn gemaect,
 Wt stof, ende is ghedachtich,
 Dat de mensch als

+Het ongedurich leuen des
 menschen is gheleken by een
 blome, ende de
 bermherticheit gods is
 eewich

hoy is ghemaect,
 Eenen kleynen tydt wat machtich:
 Hy bloyt hier in dit werelts pleyn
 Ghelick die blommen alle ghemeyn,
 Op t'velt in korte stonden:
 Want als de wint daer ouer gaet,
 So kent men dan niet meer haer stadt,
 En wert niet meer gheuonden.

Maer des Heeren bermherticheit,
 Sal ewelicken dueren:
 Ouer kints kint syn gherechticheit,
 Die God rechtsinnich dienen,
 End houden syn bondt sonder spot,
 Ghedencken oock op syn ghebot,
 Op dat sy't wel beleuen.
 Want Gods stoel in den Hemel staet,
 Syn Heerschappy ouer al gaet,
 Syn ryck wilt hy ons gheuen

+ Nu loeft den Heer ghy Engelen all,
 Die krachtich syt van sterckten,
 Die daer wel wtricht ouer all,
 Syn ghebodt in dyne wercken
 Loeft God alle syn Heerschaer goedt,
 Die all syn wel behaghen doet,
 en pryset synen name,
 In allen houcken des Heerschaps syn
 Louen den Heer syn dienaers fyn,
 Doet oock so myn siel Amen.

+Alle creaturen moeten den Heere prysen.

¶ Het Argument des 115. Psalmms.

¶ Hoe alle gheloouighe den waerachtighen God Israelis, in dit leuen alleen moeten betrauwen, vreesen ende prysen, want hy alleen goet ende almachtich is, daer alle versierde Goden krachtloos syn.

Non nobis Domine non nobis.

+ Niet ons niet ons O ewigher Heer,
Maer dynen name gheuet die eer,
Om dyn goetheyt end trouwe,
Waerom souden wy der heyden spot
Sijn, dat sy segghen, waer is haer God:
D'welck ons mit recht mach rauwen
Want onse God in Hemel is,
Hy maket al wat hem ghelust:
+ Maer haer

+Den eenighen *ende*
almachtighen God behoort
alle eere toe.

+De ydelheyt der afgodischer
bilden.

goden ghemaket syn
Wt gaudt end siluer, doer menschen handt,
Sy hebben mondt, end spreken niet
Sy hebben ooghen end ghein ghesicht.
Alleluya, Loeft den Heere.

Sy hebben ooren, end hooren niet:
Hebben oock nuese, ende gheinen rueck,
Niet een onder haar allen.

Sy hebben handen, end grypen niet:
Si hebben voeten, ende gaen ghein tridt,
Haer keel kan geensins kallen

⁺ Die sulcks maken syn oock also,

⁺De straffe der bilde makers.

End die daer op verhopen oock:

+ Maer du Israel end Aaron,
End die den Heer vreeset vrom,
Hoept doch al op den Heere mildt,
Want hy dyn hulp is, ende schildt:
Alleluya, loeft den Heere.

+De ghelouighe moeten op
God betrouwen.

+ De Heer ghedinckt onser ghenadelick,
End sal ons seghenen eewelick,
Mit syn heylighe gauen,
Hy sal seghenen t'huys Israel,
End t'huys Aaron oock euen wel,
So verr' als sy ghelooouen.
Hy sal oock seghenen alle die,
Die God den Heere vreesen hier,
Weder sy klein syn ofte groot,
Die Heer sal dy in dynen noodt,
Ueel meer ander weldaden doen,
Tot dy ende dynen kinderen vroem,
Alleluya, Loeft den Heere.

+De goetheit gods tot de
syne.

Ghy sy'het die God gheseghent hat,
Doer welcken Hemel end eerde staet,
End wat daer is beneuen,
Den Hemel behouden heeft onse God,
Uoer hem, end den menschen voer haer lot,
De Eerde heeft hy ghegheuen,
De dooden sullen dy O Heer
Gheen lofdanck gheuen nemmermeer: +
Noch die daer varen in de stil,
Hebben daer toe noch hert noch wil:
Maer wy syn Gode tot lof bereydt,
Uan nu tot inder eewicheyt,
Alleluya, loeft den Heere,

+Esa.38.d Psal. 6.a

Het Argument des .120. Psalms.

¶ De Prophete begheert van loeghenachtighe tonghen ontslaghen te syn, hem beklaghende van de boose, dat hy mit haer gheen vrede (die hy soeckt) kan vinden.

Ad Dominum cum tribularer

I. V.

+ Wanneer ick was in teghenspoet
So riep ick God aen met der spoet
End hy heeft my mit blyden schyne,
Uerhoort so hy eenpaerlick doet,
De syne in druck end pyne.

+De godsalige in teghenspoet
tot God roepende werden
verhoort.

+ Ach Heere God my siel beurydt,
 Uan boosen lippen t' alder tydt,
 Die niet dan loghenen vertellen,
 Ende haren naesten onghemydt,
 Tweetonghich eewelick quellen.

Wat kan de valsche tonghe doen,
 Anders dan twist end tweedracht broen,
 Als een krachtichs mans scherpe pylen,
 End gloyende kolen van houte groen,
 So is sy tot allen wyllen.

+ Wee my dat ick als vremdelinck,
 In Mesech bin: d'welck is een dinck,
 (Om t'volckx boosheyd) swaer om verdraghen
 In Cedars tenten oock ballinck,
 Bliue ick te mennighe daghen.

+ Ick hebbe te lang ghewoent mit haer,
 Die niet sochten dan twist eenpaer,
 Als ick haer van vrede vermelde
 Sy hebben niet gheuraecht daerna,
 Maer teghen my haer sy stelden,

+Het perikel *ende* venyn der
 valscher tonghen.

+Die van Mesech woenden
 int Noorde van *den* Iootschen
 lande, end die van Cedaer int
 suyde.

+De godloose soecken twist
 De godsalighe vrede.

Het Argument des 124. Psalms.

¶ DE Prophete verhaelt de weldaedt Gods, waer mit hy de syne wonderbaerlick verlost heeft, *van* de onsinnicheyt des duuels ende syne gheleden: teghen de kracht ende listen der welcker de ghelouwighe niet staende konden blyuen, ten waer de bystandicheyt des Heeren.

Nisi quia Dominus erat.

+ Waer God ons niet ghebleuen by,
 Als sy teghen ons op stonden,
 End van haer handen ghemaket vry,
 Mocht Israel wel vermonden:
 Waer God ons schermer niet eenpaer,
 Uoeret haer loose listen voerwaer,
 So waert mit ons verloren.

+ Sy rasen vast en kommen ons aen,
 Al wilden sy ons op eten,
 Tot dooden is al haer bestaen,
 God is by haer vergheten,

+Hy verhaelt
 wonderbaerlicke
 verlossinghe.

+Waer by de vianden der
 Ghemeynten. Christi
 gheleken syn.

Als windighe water baren slaen,
 Nae lyf ende leuen sy ons staen,
 Dies wil ons God erbarmen.

+ Lof God en danck die niet toe gaf,
 Dat si ons mochten vangen:
 Als een voghel den strick *kommt* af,
 Is onse siele ontganghen:
 Strick is ontwee end wy syn vry.
 Des Heeren name stae ons by,
 Schepper Hemels, ende eerden.

+Dancksegghinghe voer de
 weldaden ontfangen.

Het Argument des 125. Psalms.

¶ God beschermt de Godsalighe, mit de welke de godloose in syn ryck gheen deel hebben sullen.

Qui confidunt in Domino

+ So wie hier haer betrouwen gaer,
 Op God den Heere legghen:
 Die blyven gans onwanckelbaer,
 End laten haer niet beweghen;
 Haer ghelooue is vast op God

+Dat de stadt Ierusalem niet
 so bewaert is met berghen,
 als Godgheloouighe doer de
 by stadicheyte Gods.

ghepast,
 Op wien sy alwech mercken,
 Daer om voerwaer so blyuen sy eenpaer
 Uast, als des Syons berghe.

Ghelyck die stadt Ierusalem,
 Om ringhet is mit berghen,
 Daer doer de viandt wert ghetemt,
 Dat hy se niet verderue:
 So omringt God in aller noodt,
 De syne, end wilt se ankleuen,
 End haer by staen van nu voort aen,
 Tot in dat eeuwich leuen.

+ God is gherecht ende alwech goet,
 Hy sal oock niet toelaten,
 Dat de godloose hebben den voet,
 Ouer syn huysghenoten,
 Op dat de knecht die daer is recht,
 In sonden niet en valle,
 Goet onderstandt mit syner handt,
 Doet God den vromen alle,

O Heer doet wel den vromen al,

+De ongherechtighe sullen
 ouer de gerechtighe gheen
 ghedurighe heerschappie
 hebben

Die recht in t'gheloooue leuen:
 Maer die daer leuen na haer gheual.
 End haer tot boosheyt gheuen,
 Die sal de Heer mit groot oneer,
 Uerwerpen mit de quaden,
 Maer eewelick wel sal Israel,
 S'Heeren vrede hebben. Amen.

Het argument des .127. Psalms.

¶ De Heylighe gheest leert dat *allen* arbeydt aller menschen te vergheefs sy sonder Godt. Ende datse gheluckich syn, die in alle dinghen op de handt Gods sien: By den welcken hy de menschen vermaent, dat se haer betrouwen op God setten.

Nisi dominus edificauerit

+ Waer Godt niet self dat huys op richtt,
 End besorcht alle dinck daer inne:
 So is mit ons niet wtgherichtt,
 Uerloren is kracht mit sinne
 Alle moeyte,

+Doer de segheninghe gods
 gheschien alle dinghen niet
 doer onsen arbeydt.

sorgh verghelfs oock gaet,
 Als Heeren hulp ons niet by staet.
 Alle arbeydt is verloren.

Waer God niet self bewaert de stadt,
 En bouwet torren ende mueren,
 Daer helpt gheen ghelt noch menschen raet,
 Alle arbeydt is verloren.
 Waer God de wake niet self grypt aen
 Ons waken is vergheefs ghedaen,
 Alle konst ende list moet falen.

Daerom merckt op end siet se aen,
 Die sonder ghelooue hier leven,
 Sy soecken hier broodt mit vroech opstaen,
 Dat God so niet wilt gheuen,
 Den Gods gheloouighen sulcks gheschiedt,
 Ia slapende al en sorghen sy niet,
 Die haer op hem verlaten.

+ Des lyfs vruchten syn kinderen veel,
 Uan God tot eender eruen.
 Dien hy tot loon gheeft wien hy wil,
 End laet niemant verderuen.
 Mit seggen hy alle dinck veruult,
 Doer hem alle nootdruft wert ghestilt,
 Wt rechter ghenade ende conste.

+DE menichfuldicheyte der
 kinderen, is een segheninghe
 gods ghelyck oock alle ander
 dinghen,

Die pylen syn ins Ruesen macht,
 Als hy wil gaan ten stryde,
 En schiet die waer hy heeft ghedacht,
 Recht voer hem of ter syden:
 So syn alle menschen ionck ende aldt,
 In s Heeren handen ende ghewalt,
 Hy wilt se alle besorghen.

Laet ons dan betrouwen op syn wordt,
 En mercken op syn handen:
 Hy sal ons helpen na end voort,
 Dat wy niet gaen tot schanden:
 Den koker hy ons vullen sal,
 So hebbent wy ghewonnen al,
 Uoer onse vianden alle.

¶ Het Argument des 128. Psalms.

¶ Hoe dat men godsalichlick end gheluckelick in den huwelicken staet sal moghen leuen.

Beati omnes qui timent dominum.

I. V.

+ Salich is hy bedeghen,
 So wie den Heere vreest,
 End wandelt in syn weghen,
 Rechtsinnich in

+De vreese ende
 ghehoorsamicheyt Gods, is
 tbegin sel aller voerspoedt in
 den huwelicken staet.

den gheest:

Den arbeydt dyner handen
Dy wel sal konnen voen,
End sult in alle standen
Spoedich syn in dyn doen.

+ Dyn wyf sal vruchtbaer wesen,
Als wynstocken vruchtbaer,
Die dynen huuse ankleuen:
So sullen oock voerwaer,
Dyne kinderen beklyuen,
In groot ghetal ghesont.
Als planten van Olyuen,
Ouer dyn tafel ront.

+ So sal bespoedicht wesen,
Die Godt ten rechten dient,
Wt Sion Godt ghepresen,
Dy salich maken wilt,
Op dat du gansch dyn leuen,
T'voerspoet Hierusalem,
Aenschaut end daer beneuen,
Godt pryst mit herte end stemm.

+DE vruchtbaerheit der
kinderen.

+Die goddelick leuen in den
huwelicken staet, ontfangen
gheestlicke ende wtuendighe
gauen van GOD.

End sult wt dynen sade,
 Dobbel gheslachte sien,
 In Israel ghenade,
 End vrede bouen dien:
 Dy sy O Heer ghepresen,
 Lof in de ewicheyt.
 Gheeft dat wy moghen wesen,
 Tot dynen dienst bereydt,

Het Argument des 130. Psalmms.

¶ Wy werden hier gheleert hoe de godsalighe, doer de kennentschap harer sonden, daer af begheeren verlost te syn, niet doer haer verdiensten maer alleen doer de bermherticheyt Gods, doer de welcke Israeli haer sonden vergheuen werden.

De profundis clamavi

+ Wt dieper noodt schrey ick tot dy
 Heer Godt anhoort myn roepen.
 Dyn ghenadighe ooren keert tot my
 End myner bede sy open.
 Want ist dat du wil mercken aen

+De eerste reden waarom hy begheert *verghiffenisse van* sonden: Is om dat hy een sondaer is.

Hoe menighe sonde ick heb ghedaen
Wie kan Heer voer dy blyuen.

+ Het staet by dyner macht allein,
Die sonden te vergheuen,
Dies vreesen wy dy alle ghemeyn,
Oock in het beste leuen:
Daerom op Godt wil ick hopen vast,
Mijn herte op hem sal syn ghepast,
Op syn wordt wil ick rusten.

Al waer het schoon tot in der nacht,
End weder tot den morghen:
So sal myn hert aen S'heeren macht,
Uertwyfelen niet noch sorghen.
So doet Israel t'alder tydt,
Die wt den gheest herboren syt,
End op syn wordt betrouwet.

+ By ons seer veel misdaden syn,
Maer by God veel meer ghenaden:
Syn helpen is sonder termyn,
Hoe swaer wy syn beladen.
Hy is allein de Herder goet,
Die Israel verlossen moet,
Wt synen sonden alle.

+De tweede om dat GOD
bermhertich is.

+Beloftenisse dat de sonden
om niet vergheuen werden.

¶ Het argument des 133. Psalms.

¶ Hoe dat de ghenoechte ons leuens, in een broederlicke liefde ende eendrachtigheyt
geleghen is.

Ecce quam bonum*I. V.*

Siet hoe vroeylick en goet
In der vromer ghemoedt
Is d'eenicheyt der herten,
De welke t'samen bindt
De broeders, end verwindt.
Doer t'ghelooue alle smerten.

Euen als d'oly soet,
Op t hoofd ghegoten vloyt,
In Aarons baerdt beneden,
End in syn kleyders daelt,
So dat nerghens en faelt,
Den rueck in all de leden,

Als den dau des berchs Hermon,
De berghen van Sion,
Uruchtbaer maeckt end bedeghen,

So doet oock d'eenicheyt,
 Wiens volghers God bereydt,
 Seghen end d'ewich leuen.

¶ Het Argument des 143. Psalms.

¶ Hoe dat Daud in synen noodt God mit alder viericheyt, om hulpe, teghen syn vianden angheropen heeft.

Domine exaudi orationem.

I. V.

+ O Heer wilt myn ghebedt verhooren,
 Laet kommen doch tot dynen ooren
 Myn truerich bidden, dat ick doe,
 Nae dyne trouwe (sonder stooren)
 End dyne gherechtich-

+Daud begheert doer de
 ghenade gods verhoort te
 syn.

heyt my doet.

Mit dynen dienaer wilt niet stryden,
 Uan dyn oordeel wilt hem beuryden,
 Dat hy niet komme in grooter pyn:
 Want gheen mensch gheboren van wyue,
 Al voer dy kan gherechtich syn.

+ Want myn vyandt heeft my bestreden,
 Te neder bracht heeft hy myn leuen:
 Noch is hem al dat niet ghenoech,
 In eenen duysteren put beneden,
 Sluyt hy my, d'welck den dooden voecht,

+De tyrannie der godlooser
 teghen de rechtuerdighe.

+ Waer door myn siel lydt groote schaden,
 Myn hert mit weemoedt is beladen,
 In dien put heb ick ouerdacht,
 Te mynen trooste, alle de daden,
 Dyner handen konstich ghewracht.

+Hoe hem de ghelooouighe in
 het cruyce is draghende.

Daerin ist dat ick klaechlick roepe,
 Tot dy myn handen heffe ick oppe,
 End myn siel in haer roepen groot,
 Nae dy begheert sonder wanhopen,
 Als dorre landt na d'water doet.

Haest dy wilt my behulpich wesen,
 Den gheest beswyckt my nu, mits desen,
 Uerbercht dyn ansicht van my niet.
 Anders so sal ick ghelyck wesen,
 Den ghenen die men in't graf schiet,

Laet my vroeck hooren dyn goedthede,
 Want op dy myn hope ick bestede.
 End van den wech die ick houden moet,
 Wilt my rechte kennenschap gheuen,
 Want ick tot dy heffe hert end moet.

Uerlost my Heer, doer dyn ghenade,

Uan myn vyanden die my schaden,
 Want ick betrouwe dy gansch end gaer:
 Du bist myn hope vroeck end spade.
 End troost in all myn lyden swaer,

Doer dyne leere wilt my dringhen,
 Om dynen wille te volbringhen,
 Want du allein myn recht Godt syt.
 Maeckt doch dat dynen gheest my bringhe,
 In den rechten wech mit iolyt.

Ontslaet my van dit wesen Heere,
 Om dyns werden Naems wil end eere,
 Uerlost myn siel wt last end noodt,
 Doer dyn gherechticheyt alleene,
 Op dat ick dyn lof make groot.

Myn vianden die my bespringhen,
 Doer dyn goedtheyt te niet wil bringhen,
 End die strax na myn leuen staen,
 Wil't se alle verdoen, end verslinden.
 Want ick bin dyn knecht onderdaen.

¶ **Het ghesanck Simeonis**

Luce. ij.

¶ De gheloouighe Christum bekennde begheeren in vrede van deser werelt te scheiden ende tot Godt te kommen.

Nunc dimitis seruum.

I. V.

Nu laetstu dynen knecht
 In vrede Heer gaen gherecht,
 Uolghende

dynen worde
Nae dat myn ooghen vry
Deelachtich syn doer dy,
Dyng salicheyts gheworden.

Die Du hebst toegheseyt,
End ionstelick bereydt.
Uoer d'anschyn aller volcken,
Een licht der Heydens klaer,
End een eere openbaer.
Israels dyng verkoren.

De tien gheboden. Exod, xx.

Decalogus.

I. V.

Heft op dyn hert, opent dyn oo-

ren

Hartneckich volck uyt weder staen:
De stemm dyns Gods wil't nu aenhooren,
End syn gheboden gade slaen.
Ick bin (seyt hy) dyn Godt end Heere,
Die dy wt stranghen dienst heb brocht.
Daer om gheue ick dy dese leere,
Heb't neuen my gheen ander God.

Du salt dy gheen beelden doen maken,
Uan eenich dinck t'eenigher stont:
Om die t'eren oft groot te maken,
In Hemel eerd oft waters grondt.
Ydelick dyns Gods naem ghepresen,

In dynen mondt niet neemt noch bruyckt:
Want hy niet onghestraft sal wesen,
Die dien lichtueerdelick ghebruyckt.

Ses daghen doet syn werck mit maten,
Den seuensten heylicht mit lust,
Wilt oock de dyne rusten laten,
Uant de Heer heeft dan self gherust.
Oeffent dy in d'wordt, end mit lusten,
Houdt der Ghemeinten dienst in eer,
Op dat de Heer in dy mach rusten.
Ende syn werck doen so lancx so meer

Uader end moeder houdt in werden,
Op dat du langhe leeft onghequeldt:
End dat dy welgae op der eerden,
Daer dy de Heer heeft ghestelt,
Wert oock gheen doodtslagher beuonden.
Ouerspeelt niet mit wil of daedt,
Syt oock gheen dief te gheender stonden.
Gheen valsch ghetuyghenis bestaet.

Du salt dyne begheerten dringhen,
Uan huysel, wyf, maeght ende knecht,
Osse Esel end van alle dinghen,
Daer een ander in is gherecht,
Ons'sonden Heer wy hier wt mercken,
Om welcker verghiff bidden wy.
Wil ons gheloouen nu dan stercken,
Dat wy dy voort aen dienen vry.

Symbolum Apostolorum.

Wy gheloouen in ee-

nen God alleyn
Schepper des Hemels en der eerden,
Die Uader is ons aller ghemeyn,
End laet ons syn kinderen werden
Hy wil ons altydt gheneeren
Lyf end siel oock wel bewaren
All ongheual wil hy weeren,

Gheen leet sal ons teghen varen,
Hy sorcht end waectt voer ons, dach en nacht,
Alle dinghen staen in synder macht

Wy gheloouen in Christum alle ghelyck,
Synen Sone end onsen Heere,
Erfachtich in syns Uaders, ryck,
Ghelyck Godt van macht ende eere.
Uan die reyne maeght Marie,
Een waerachtich mensch gheboren,
Doer Gods gheest, naer t'schrifts belyden,
Voer ons doer de sonde verloren,
Aen't cruys ghestoruën, end gheleydt,
In't graf tot syns doods sekerheyt,

Ten derden daghe om ons' gherechticheit
Uanden dooden is opghestanden,
Doer s'vaders kracht in heerlickheyt,
Uerlossende ons wt s'viandts banden,
Is ten Hemel op verheuen,

Uan der eerde in't openbare,
 Sidt ter rechter handt, Gods beneuen,
 Uoer ons een recht middelaere,
 Uan waer hy ten eynde, kommen sal,
 Richten leuende ende dooden all.

Wy ghelooouen in den Heylighen Gheest,
 God mit den Uader end den Sone,
 Die ons troost end maeckt onbeureest,
 En cietet mit gauen schoone,
 Die gansch Christenheyt verheuen,
 Tot een eenicheyt begheuen,
 Dien de sonden syn vergheuen,
 Dat vleesch sal noch weder leuen,
 Nae desen iammer, is bereydt,
 Ons een leuen in ewicheit,

Oratio dominica.

Uader onser in Hemelryck:
 Die ons heet broeders all ghelyck,
 En wilt dat wy dy roepen aen,
 Als wy mit noode syn beuaen:

Gheef dat niet bidd' alleyn de mondt
Maer dat het gae van herten grondt.

Gheheylicht dynen name sy,
Dyn wordt ongheualst ons blyue by,
Dat wy oock leuen heylichlick,
Na dynen name werdichlick.
Behoedt ons Heer voor valsche leer,
Dat arm veruoeret volck bekeer.

Dyn Rycke toekomme o Uader goedt,
Hier ende hier nae: dynen trooster soet,
Gheeft ons so Christus ons toesity,
Mit synen gauen menigherley:
Breeckt Sathans tooren end groot ghewalt,
Uoer syn ercheyt dyn kerck' verhalt.

Dynen wille gheschie O Heer ghelyck,
Op eerden als in Hemelryck:
Gheeft ons gheduldt in lydens pyn,
Ghehoorsaem alle sins te syn,
Neemt van ons wech vleesch ende bloedt,
Dat teghen dynen wille doet,

Gheeft ons huyden ons daechlicks broodt,
End wat wy behoeuen in s'lyfs noodt,
Behoedt ons Heer voer twist ende strydt,
Uoer Peste ende oock voer dieren tydt,
Dat wy in goeden vrede staen,
Doet sorgh ende ghiericheyt van ons gaen.

All onse schulden vergheef ons Heer,
Dat sy ons niet bedroeuken meer,

So wy oock die ons schuldich syn,
 Haer schuldt vergheuen op dit termyn,
 Tot haren dienst maeckt ons bereydt,
 In rechter liefde end eenicheyt.

Leydt ons Heer in bekoring niet:
 Als ons de boose gheest strydt biedt,
 Te rechter of ter slincker handt,
 Helpt ons dat wy doen wederstandt,
 In't recht betrouwen onbeureest,
 Doer dynen trooster den Heylghen Gheest.

Uan alle quaedt verlost ons meer,
 In deze bedroefde tyden O Heer.
 Beurydt ons van der ewigher doot,
 En troost ons in den lesten noodt.
 Doet ons alltydt goedt onderstandt,
 Neemt onse sielen in dyne handt.

Amen, dit is het werde waer,
 Sterckt ons ghelooue wanckelbaer,
 Op dat wy daer niet twyffelen aen,
 Of wy sullen dit all ontfaen,
 Nae dynen wille, om Christus naem,
 Doer welcken ons bede is ghedaen.
 AMEN.

Nu Volghter, ¶ Een ander ghebedt tot Godt door den Autoor des seluen sangkboucks, namaels sangkswyse ghemaect (d'welck ghebruyckt wert in der Gemeynte voor de predikacie) ende is noeyt te vooren in desen sanckbouck gheweest, Mer is nu hier op noten (tot stichtinghe aller vromer Christenen) daer toe ghedaen, op dat so die de musyke kunnen, den anderen die se niet kunnen, te bet leerden end also een kort ghebedeken hadden, om God voor syne ghenade end hulpe (wan sy te samen kommen) aen te roupen ende beghint aldus. O God. etc

I. V.

O God die du onse Uader bist
door Iesum Christ
Gheef dynen gheest ons allen ghemeyn
Die ons ter waerheyt leyde
Uerhoor ons doch te deser stondt,
Open den mondt
dynes Dienaers dat hy dyn wordt reyn,
ende vrymoedich verbrey-

de.
Daertoe O Heere ghenadichlick,
Open onse hert ende ooren
dat wy dat hooren vlytelick
ende trauwelick bewaren
op dat wy moghen vruchtbaerlick
dynen loff altydt verklaren.

FINIS.

Een Register deser Psalmen.

Salich is hy. <i>etc.</i>	Fol. iij.
Waerom is t' volck. <i>etc.</i>	Fol. v.
Ach Heer hoe. <i>etc.</i>	Fol. vij.
In dynen tooren. <i>etc.</i>	Fol. ix.
O Heer wie sal. <i>etc.</i>	Fol. xi.
Myn Godt voedt my. <i>etc.</i>	Fol. xiiij.
O wel salich. <i>etc.</i>	Fol. xv.
Richt my Heer. <i>etc.</i>	Fol. xvi.
Wy hebben Heer. <i>etc.</i>	Fol. xviiij.
God der Goden. <i>etc.</i>	Fol. xxij.
O God mynder. <i>etc.</i>	Fol. xxv.
Den dwaes die. <i>etc.</i>	Fol. xxviiij.
De Heydens. <i>etc.</i>	Fol. xxxi.
Hoe lieflick. <i>etc.</i>	Fol. xxxiiij.
Uan goedtheyt. <i>etc.</i>	Fol. xxxv.
Myn siele loeft. <i>etc.</i>	Fol. xxxviij.
Niet ons niet ons. <i>etc.</i>	Fol. xli.
Wanneer ick was. <i>etc.</i>	Fol. xliiij.
Waer Godt niet. <i>etc.</i>	Fol. xlvi.
So wie hier. <i>etc.</i>	Fol. xvijl.
Waer Godt ons niet. <i>etc.</i>	Fol. xlix.
Salich is hy bedeghen. <i>etc.</i>	Fol. li.
Wt dieper noodt. <i>etc.</i>	Fol. liij.
Siet hoe vroelick. <i>etc.</i>	Fol. lv.
O Heer wilt. <i>etc.</i>	Fol. lvi.
Nu laestu dynen. <i>etc.</i>	Fol. lviiij.
Heft op dyn hert. <i>etc.</i>	Fol. lix.
Wy ghelooouen. <i>etc.</i>	Fol. lxi.
Uader onser in. <i>etc.</i>	Fol. lxiiij.
O God die du onse. <i>etc.</i>	Fol. lxviij.

FINIS.

Een ghebedt voer t'smorghens in't opstaen.

O Bermhertighe, Hemelsche Uader, ick dancke dy, dat du desen nacht so trouwelick voer my ghewaeckt hebst: dy biddende dat du my verstercken wil mit dynnen Heylighen Gheest, die my voort aen gheleyde, op dat ick desen dach, mitsgaders alle de daghen myns leuens bestelle tot alle gherechticheyt ende heylicheyt. End wat ick in handen neme, dat myn ooghe altydt sy, om dyne eere te verbreyden, alle voerspoedt myns handels van dyne segheninghe verwachtende.

End op dat ick sulcke ghenade van dy verkryghe, wil my (volghende dyne belooftenisse) vergheuen alle myn sonden, die my hertelick leedt syn: End verlicht my myn herte op dat ick (alle wercken der duysternisse af gheleydt hebbende) als een kindt des lichts in een nyeuwicheyt des leuens wandele in alle godsalicheyte. Amen.

¶ Ghebedt voer t'sauendts in't slapen gaen.

*H*emelsche ende bermhertighe Uader, na dat dy ghelieft heeft den nacht voer de ruste des menschen te scheppen, wil my de ghenade doen, dat ick desen nacht so ruste na den lichaem, dat myn siele (mit dyner liefde beuanghen synde) altydt tot dy wake, niet verghetende de groote weldaden, die sy van

dy ontfanghen heeft, op dat by dien myn consciencie oock haer gheestelicke ruste hebbe.

Ende op dat doer te veel slapens, het vleesch tot sonden niet verweckt werde, wil my bystaen mit dynen Heylighen Gheest, dat ick teghen alle listen des Duyuels, so na den Gheest, als na den lichaem onbeuleckt blyue: op dat myn slapen selfs gheschiede tot dyner eeren. Ende om dies wil dat desen dach niet voerby is sonder teghen dy grootelick gesondicht te hebben: ghelyck het nu al bedeckt is mit de duysternissen, die du op der aerden sendst: wilt oock (doer dyne barmherticheyt) bedecken alle myn sonden, op dat ick daer doer van dyn aenschyn niet veruremdt werde: doer onsen Heere Iesum Christum Amen.

¶ Ghebedt voer eten.

O Heere in wien de wolheyt aller dinghen is, wilt dynen seghen strecken ouer ons dyne arme dienaers, ende ons heylighen de gauen die wy van dyne mildtheyt ontfanghen: op dat wy se soberlick ende danckbaerlick na dynen goeden wille ghebruycken, ende by dien dy bekennen Uader ende oorspronck alder goedtheit te wesen: sonderlinghe altydt soekende het gheestelick broodt dyns wordts daervan onse sielen eeuwelick ghespyst werden doer onsen Heere Iesum Christum. Amen.

¶ Ghebedt nae eten.

O Barmhertighe Uader wy dancken dy van alle weldaden, die wy tot nu toe van dyner milder handt ontfanghen hebben,

?

als wy oock doen voer dat du ons teghenwordelick ghespyst hebst: end sonderlinge dat du ons herboren hebst in een hope van een beter leuen d'welck du ons gheopenbaert hebst doer dyn heylich Euangelie, dy biddende dat du niet toelaest, dat ons herte in dese verganckelicke dinghen ghewortelt sy, maer dat wy altydts hooger sien verwachtede onsen Heere Iesum Christum tot dat hy verschyne tot onser verlossinghe.

AMEN.